EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 2.6.2014
COM(2014) 335 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE, NEUVOSTOLLE, EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE JA ALUEIDEN KOMITEALLE

Ihmisarvoinen elämä kaikille: visiosta yhteisiin toimiin

"IHMISARVOINEN ELÄMÄ KAIKILLE:

VISIOSTA YHTEISIIN TOIMIIN"

1. JOHDANTO

Köyhyyden poistaminen ja kestävän kehityksen toteutuminen ovat perustavaa laatua olevia maailmanlaajuisia haasteita, jotka vaikuttavat nykyisten ja tulevien sukupolvien elämään ja koko maapallon tulevaisuuteen. Koska nämä haasteet ovat yleismaailmallisia ja sidoksissa toisiinsa, niitä on käsiteltävä maailmanlaajuisesti. Niihin vastaaminen edellyttää kaikkien sidosryhmien vahvaa poliittista sitoutumista ja päättäväisiä toimia kaikilla tasoilla.

Tällaisten toimien on sovelluttava nykyiseen globalisoituneeseen sisäisten kytkösten maailmaan, sillä nykymenon jatkaminen ei voi enää tulla kysymykseen sen paremmin ihmisarvon kuin oikeudenmukaisuuden, tasavertaisuuden tai kestävyydenkään kannalta. EU ja sen jäsenvaltiot ovat painottaneet sitoutuvansa työskentelemään yhdessä kaikkien osapuolten ja sidosryhmien kanssa yhteisymmärryksen saavuttamiseksi vuoden 2015 jälkeisen ajan uusista muutostavoitteista. Kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevässä YK:n avoimessa työryhmässä EU on osallistunut ja osallistuu tulevaisuudessakin keskusteluun siitä, mitä EU:n ja niiden EU:n jäsenvaltioiden, jotka ovat jäseniä avoimessa työryhmässä, olisi jatkossa tehtävä.

Tämä tiedonanto perustuu EU:n nykyiseen kantaan, joka vahvistettiin neuvoston päätelmissä kesäkuussa 2013. Tiedonannon tavoitteena on täsmentää keskeisiä periaatteita, määritellä mahdollisia painopistealueita ja tavoiteaiheita vuoden 2015 jälkeistä toimintakehystä varten sekä ehdottaa vaihtoehtoja näiden painopistealueiden ryhmittelemiseksi ja käsitellä uuden maailmanlaajuisen kumppanuuden tarvetta. Samalla säilytetään kuitenkin joustavuus kansainvälisten keskustelujen tulevan kehityksen varalta. Tiedonanto olisi nähtävä osana prosessia, jolla hiotaan EU:n ja sen jäsenvaltioiden lähestymistapaa kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän ja kestävän kehityksen rahoitusta käsittelevän asiantuntijaryhmän työskentelyn viimeisiin vaiheisiin asti. Lisäksi se tarjoaa pohjaa vuonna 2015 järjestettävästä huippukokouksesta käytäviä neuvotteluja edeltäviin keskusteluihin tulossa olevassa Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa.

Tiedonanto perustuu tuloksiin, joihin on päädytty viimeaikaisissa kansainvälisissä keskusteluissa kestävästä kehityksestä ja köyhyyden poistamisesta. Näitä keskusteluja on käyty esimerkiksi Rio + 20 -konferenssissa, vuosituhattavoitteiden tarkistusprosessin yhteydessä, vuoden 2015 jälkeistä kehitysohjelmaa käsittelevässä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin korkean tason paneelissa sekä liittyen Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin raporttiin “A Life of Dignity for All”. Lisäksi on otettu huomioon EU:n jäsenvaltioiden kanssa käydyt keskustelut ja kansainvälisellä tasolla esitetyt tärkeimmät ehdotukset, mukaan luettuina kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevässä avoimessa työryhmässä käydyt keskustelut ja eri sidosryhmien kuulemiset.

2. VISIO JA PERIAATTEET

EU:n vision[1] ytimessä on se tosiasia, että maailmassa on olemassa teknologia ja voimavarat, joiden avulla on mahdollista poistaa äärimmäinen köyhyys meidän elinaikanamme ja turvata kestävä kehitys siten, että voidaan varmistaa kaikille ihmisarvoinen elämä vuoteen 2030 mennessä. Tämän vision toteuttamiseksi tarvitaan asianmukainen kehys, jonka olisi oltava pyrkimyksiltään ja kattavuudeltaan maailmanlaajuinen ja yleismaailmallisesti sovellettavissa kaikkiin maihin, mutta kuitenkin perustuttava kansalliseen omistajuuteen. Lisäksi siinä olisi otettava huomioon eri maiden toimintaympäristöt, valmiudet ja kehityksen taso. Kehyksen olisi oltava oikeuksiin perustuva ja ihmiskeskeinen ja siinä olisi tunnustettava köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen toisiaan vahvistava luonne ja pystyttävä käsittelemään sitä. Kehyksessä olisi yhdennettävä tasapainoisesti kestävän kehityksen kolme ulottuvuutta (sosiaalinen, taloudellinen ja ympäristöulottuvuus).

1. Yleismaailmallisuus ja eriyttäminen kansallisten olosuhteiden perusteella

Köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen haasteet ovat sekä *yhteisiä* – koska ne ovat yleismaailmallisia ja koskevat kaikkia maita ja ihmisiä tulevat sukupolvet mukaan luettuina*;* että *maailmanlaajuisia* – koska keskinäisten riippuvuussuhteiden maailmassa monet haasteet edellyttävät yhteisiä toimia ja maailmanlaajuisia ratkaisuja. Yleismaailmallinen ja muutoshakuinen toimintaohjelma olisi rakennettava sellaisten päämäärien ja tavoitteiden ympärille, joilla on merkitystä kaikille maille. Lisäksi kaikkien sidosryhmien olisi sitouduttava sen täytäntöönpanoon.

Toimintakehyksen on heijastettava muuttuvaa maailmanlaajuista todellisuutta. Sen jälkeen, kun vuosituhattavoitteita laadittiin, maailmanlaajuisten haasteiden keskinäiset sidonnaisuudet ovat lisääntyneet ja maiden talous, yhteiskunnalliset olot ja valmiudet osallistua maailmanlaajuiseen toimintaa ovat kehittyneet. EU noudattaa edelleenkin vuoden 1992 Rion julistuksen periaatteita. Koska yhteisen mutta eriytetyn vastuun periaate koskee ainoastaan ympäristön tilan maailmanlaajuista huonontumista, siitä ei ole yleisohjeeksi vuoden 2015 jälkeisen ajan laajempien haasteiden käsittelyyn. Samaan aikaan EU on valmis sitoutumaan yhteistyökumppaniensa kanssa yleismaailmallisuuden ja eriyttämisen konkreettisiin vaikutuksiin ja soveltamiseen kaikkien maiden osalta ja kehyksen soveltamisalan kaikilta osin, pitäen mielessä, että on tärkeää huolehtia siitä, etteivät vähiten kehittyneet ja muut heikommat maat jää jälkeen.

Vaikka siis päämäärät ja tavoitteet asetetaan kaikkia silmällä pitäen, yleismaailmallisen kehyksen täytäntöönpanossa olisi edellä todetun vuoksi otettava huomioon erilaiset kansalliset merkitykset ja olosuhteet sekä noudatettava kansallisia politiikkoja ja tavoitteenasetteluja. Tällainen eriyttäminen voidaan toteuttaa monin eri tavoin, myös soveltamalla erilaisia lähestymistapoja tavoitteiden saavuttamiseen tai eriytettyjä indikaattoreita, joilla edistystä mitataan. Tätä taustaa vasten tässä tiedonannossa esitetyt tavoiteaiheet heijastavat sitä, miten yleismaailmallisuutta ja eriyttämistä voidaan soveltaa käytännössä kaikkiin kestävän kehityksen päämääriin. Tavoitteiden tasolla työt ja myös indikaattorit olisi viime kädessä organisoitava siten, että edistetään tarvittavaa muutosta kaikissa maissa kehityksen eri tasoilla yleismaailmallisten päämäärien saavuttamiseksi. Tämä tarkoittaa, että on otettava huomioon maiden erilaiset lähtökohdat ja valmiudet sekä tarve varmistaa saavutettavuus, omistajuus ja mitattavuus.

[1] Neuvoston päätelmät "Vuoden 2015 jälkeisen ajan kokonaisvaltainen suunnitelma", kesäkuu 2013; Komission tiedonanto "Ihmisarvoinen elämä kaikille", helmikuu 2013; Komission tiedonanto "Tilanne vuoden 2015 jälkeen: kokonaisvaltainen ja yhdennetty lähestymistapa köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen rahoittamiseen"; Joulukuussa 2013 annetut neuvoston päätelmät "Köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen rahoittaminen vuoden 2015 jälkeen".

2. Muutokseen tähtäävä asialista, jossa yhdentyvät kestävän kehityksen kolme ulottuvuutta ja myös uudet haasteet

Uuden yleismaailmallisen kehyksen on oltava muutoshakuinen, jos sen halutaan vastaavan riittävällä tavalla uusiin haasteisiin. Tämä tarkoittaa myös sitä, että käsiteltäväksi on otettava maailmanlaajuisia kysymyksiä, joita ei käsitelty riittävästi vuosituhattavoitteiden yhteydessä. Tällaisia ovat esimerkiksi osallistava ja kestävä kasvu, eriarvoisuus, kestävä kulutus ja tuotanto, muuttoliike ja liikkuvuus, ihmisarvoinen työ, osallisuus tietoyhteiskunnassa, terveydenhoito ja sosiaaliturva, luonnonvarojen kestävä hoito, ilmastonmuutos, katastrofivalmius ja -palautuvuus ja riskinhallinta sekä tietämys ja innovaatiot. Vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä olisi myös varmistettava oikeuksiin perustuva lähestymistapa, joka sisältää kaikki ihmisoikeudet, sekä käsiteltävä oikeutta, tasa-arvoa ja oikeudenmukaisuutta, hyvää hallintotapaa, demokratiaa ja oikeusvaltiota sekä rauhanomaisia yhteiskuntia ja väkivallattomuutta. Koska ilmastonmuutoksella on korostava vaikutus sekä köyhyyden poistamisen että kestävän kehityksen haasteisiin, uudessa kehyksessä olisi otettava huomioon ilmastonmuutos monialaisena asiana. Vuoden 2015 jälkeiseen kehykseen olisi sisällytettävä toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja ilmastonmuutostavoitteiden – erityisesti kansainvälisesti sovitun "alle 2°C" -tavoitteen – yhdentämiseksi muihin päämääriin ja tavoitteisiin. Kehyksellä olisi ainoastaan tuettava ja täydennettävä Yhdistyneiden kansakuntien ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen (UNFCCC) mukaisia käynnissä olevia ilmastoneuvotteluja, mutta ei puututtava niihin.

Päämääriin ja tavoitteisiin on tarpeen sisällyttää tasapainoisesti kestävän kehityksen kaikki kolme ulottuvuutta ja niiden keskinäiset sidonnaisuudet. Näiden sidonnaisuuksien tunnustaminen ja käsittely auttaa toteuttamaan yhdennetymmän ja vähemmän hajanaisen kehyksen. Toimia on tehostettava politiikan johdonmukaisuuden tavoittelemiseksi kaikilla tasoilla (kansallinen, alueellinen ja maailmanlaajuinen).

3. Vastuullisuus

Tulevaisuuden kehyksen perusvaatimuksia olisi oltava vastuullisuus, läpinäkyvyys ja tehokas edistyksen seuranta. Uuteen kehykseen olisi sisällyttävä toimia, jotka lisäävät merkittävästi ihmisten mahdollisuuksia osallistua heitä koskeviin poliittisiin valintoihin sekä vaatia hallituksilta ja muilta toimijoilta vastuuta edistymisestä. Asianmukaisten sääntöjen ja instituutioiden vahvistaminen on keskeistä tässä suhteessa. Vastuullisuuteen sisältyy myös täytäntöönpanoa koskevien kansallisten ja kansainvälisten sitoumusten noudattaminen sekä terveen politiikan että taloudellisten resurssien tehokkaan käytön osalta ja ihmisten elämän todellisen ja konkreettisen paranemisen suhteen.

Uusi kehys tarjoaa myös mahdollisuuden kehittää korkeimman poliittisen tason hyväksymä ja tukema maailmanlaajuinen mekanismi, jolla varmistetaan, että kansalliset hallitukset ja muut toimijat, yksityinen sektori mukaan luettuna, ovat vastuussa kehyksen täytäntöönpanosta ja että edistymistä tarkkaillaan tiiviisti, toimia nopeutetaan ja lisätoimia vaaditaan tarvittaessa. Kansalaisyhteiskunta, paikallisviranomaiset ja yksityinen sektori ovat keskeisessä asemassa toimien jouduttamisen ja vastuullisuuden kannalta. Läpinäkyvyyttä edistetään keräämällä, julkaisemalla ja arvioimalla tietoa kansallisesti ja kansainvälisesti toteutuneesta edistymisestä sekä turvaamalla näiden tietojen saatavuus.

Tämä tarkoittaa, että edistymistä, sitoumuksia ja täytäntöönpanoa on tarkkailtava säännöllisesti vankassa institutionaalisessa kehyksessä, jossa ovat osallisina kaikki sidosryhmät. Tämä puolestaan edellyttää tiedon tehokasta keräämistä ja analysointia, johon osallistuvat tiedeyhteisö ja maiden kansalliset tilastoviranomaiset. Jotta voidaan varmistaa, ettei kukaan jää jälkeen, tietoja olisi koottava sopivasti jaoteltuna.

3. KÖYHYYDEN POISTAMISEN JA KESTÄVÄN KEHITYKSEN PAINOPISTEALUEET JA TAVOITTEET

1. Muutostavoitteisiin perustuva kehys

Kansainvälisessä keskustelussa ollaan keskittymässä tarkemmin siihen, mitä keskeisiä temaattisia painopisteitä vuoden 2015 jälkeisen asialistan olisi katettava, myös tavoitteiden tasolla. Vuonna 2013 annetut neuvoston päätelmät tarjosivat ensimmäisenä askeleena kohti yhteistä näkemystä painopistealueista laajat temaattiset suuntaviivat. Neuvosto kehotti laatimaan kehyksen, jolla varmistetaan peruselintaso, edistetään vihreän talouden osatekijöitä kestävän kehityksen puitteissa, mukaan lukien talouden rakennemuutos, ja turvataan maailman luonnonvarojen kestävä käyttö, hallinta ja suojelu ja niiden tuottamat ekosysteemipalvelut. Vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä olisi myös varmistettava oikeuksiin perustuva lähestymistapa sekä käsiteltävä oikeutta, tasa-arvoa ja oikeudenmukaisuutta, hyvää hallintotapaa, demokratiaa ja oikeusvaltiota sekä rauhaa ja turvallisuutta ja väkivallattomuutta.

Näiden suuntaviivojen mukaisesti ja ottaen huomioon myös YK:ssa ja erityisesti avoimessa työryhmässä käydyt keskustelut komissio on määritellyt keskeisiä painopistealueita sisällytettäviksi vuoden 2015 jälkeiseen kehykseen siksi, että niillä voidaan vaikuttaa merkittävästi köyhyyden poistamista ja kestävää kehitystä koskevan yleistavoitteen saavuttamiseen kuten jäljempänä esitetään. Näiltä aloilta on olemassa kattavasti kansainvälisellä ja Euroopan tasolla laadittuja teknisiä ja tieteellisiä julkaisuja ja taustamateriaalia, mukaan luettuina monet sidosryhmien kuulemiset. Tämä aineisto tarjoaa tarkempia yksityiskohtia siitä, miten merkittävässä asemassa nämä alat ovat pyrittäessä poistamaan köyhyys ja turvaamaan kestävä kehitys. Painopistealueet on hahmoteltu ohjaamaan maailmanlaajuisia toimia muutoksen saavuttamiseksi kaikilla tasoilla. Niiden painopistealojen määrittely on välivaihe edettäessä kohti rajoitetun päämääräjoukon valintaa.

Tässä jaksossa yksilöidään myös painopistealueita vastaavia mahdollisia tavoiteaiheita, jotka kuvailevat tärkeimpiä tarvittavia toimia ja toivottua kehitystä kullakin alalla. Ne ovat sillä tavoin symbolisia, että ne kuvastavat keskeisiä kysymyksiä päämäärän saavuttamiseksi, ja niiden on tarkoitus toimia muutosten vauhdittajina.

2. Mahdolliset tavoitteet ja painopistealueet

Köyhyys

Köyhyyden poistaminen on yksi vuosituhatjulistuksen keskeisistä tavoitteista. Työ alkoi tarpeista täydentää ja lujittaa vuosituhattavoitteita sellaisella moniulotteisella visiolla köyhyydestä, jossa otetaan huomioon sen moninaiset eri syyt kaikissa maissa. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Poistaa äärimmäinen köyhyys
- Vähentää äärimmäiselle köyhyydelle altistuvien, alle kahdella Yhdysvaltojen dollarilla päivässä elävien ihmisten osuutta
- Vähentää kansallisen köyhyystason alle jäävien ihmisten osuutta, köyhyydelle altistuviin ryhmiin kuuluvat ihmiset mukaan luettuina
- Pienentää rahansiirtojen ja muuttoliikkeen kustannuksia, rekrytointikustannukset mukaan luettuina

- Turvata oikeus maahan, omaisuuteen ja muuhun omistukseen
- Vahvistaa selviytymiskykyä ja vähentää kuolleisuutta ja taloudellisia menetyksiä katastrofien tapauksessa.

Eriarvoisuus

Osallistavat ja tasa-arvoiset yhteiskunnat ovat todennäköisemmin rauhanomaisia, luovat pitkäaikaista ja kestävää kehitystä ja kasvua ja palautuvat nopeammin talouden laskukausista. Kasvun ja kehityksen hyödyt olisi jaettava laajasti kaikille yhteiskunnan jäsenille. Tulo- ja varallisuuseroihin olisi puututtava. Vuoden 2015 jälkeisellä asialistalla on tarpeen edistää investointeja kaikkiin kansalaisiin ja erityisesti heikoimmassa asemassa oleviin tasavertaisten oikeuksien ja mahdollisuuksien pohjalta varmistamalla toimeentuloturva sekä yleismaailmallinen ja syrjimätön oikeus sosiaalipalveluihin. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Varmistaa, että kansantulon kasvu hyödyttää suurituloisten lisäksi myös pienituloisia
- Lopettaa syrjintä ja eriarvoisuus julkisten palvelujen tarjonnassa ja talouselämässä
- Lisätä marginaaliryhmien omatoimisuutta ja osallistamista, mukaan luettuina etniset vähemmistöt, siirtolaiset ja pakolaiset.

Elintarviketurva ja ravitsemus, kestävä maatalous

Elintarviketurvan puutteellisuuden ja aliravitsemuksen torjuminen voi auttaa ehkäisemään köyhyyden periytymistä sukupolvelta toiselle. Elintarviketurvan varmistaminen edellyttää, että pientilallisten, erityisesti naisten, käytettävissä on maata, resursseja, investointeja ja markkinoita, ravitsevaa ruokaa ja asianmukaiset terveydenhoitojärjestelmät. Lisäksi tarvitaan käyttäytymismalleja ja ruokailutottumuksia koskevia monialaisia toimia. Kehyksen olisi edistettävä kestäviä maatalous-, kalastus- ja vesiviljelykäytäntöjä, resurssien tehokasta käyttöä ja parempaa selviytymiskykyä. Kestävä maatalous ja kalastus ovat välttämättömiä kestävälle kehitykselle ja elintarviketurvalle sekä sopeutumiselle ilmastonmuutokseen. Myös sadonkorjuun jälkeisiä tappioita ja elintarvikkeiden haaskausta on käsiteltävä. Mahdollisia käsiteltäviä asioita voisivat olla:

- Varmistaa turvallisen, riittävän, edullisen ja ravitsevan ruoan ympärivuotinen saatavuus nälän torjumiseksi
- Lopettaa aliravitsemus, lasten kasvun hidastuminen ja näivettyminen
- Parantaa maatalouden, kalastuksen ja vesiviljelyn tuottavuutta kestävällä tavalla
- Vähentää elintarvikkeiden hävikkiä ja haaskausta.

Terveys

Terveys määriteltynä hyvinvointina eikä vain sairauden puuttumisena on taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edellytys ja tulos. Tasavertainen ja yleinen kuuluminen laadukkaiden terveyspalvelujen piiriin sekä suojautuminen kohtuuttoman suurista terveysmenoista johtuvalta henkilökohtaiselta taloudellisilta riskiltä on välttämätöntä, jotta voidaan turvata jokaisen oikeus parhaaseen mahdolliseen terveyden tasoon. Keskeisiä haasteita ovat se, miten voidaan saavuttaa tasavertainen ja yleinen kattavuuden ja laadukkaiden terveyspalvelujen saatavuus, sekä suojautuminen yllättävistä terveysmenoista johtuvalta taloudelliselta riskiltä. Tautitaakkaan (sekä tarttuvien että muiden tautien) on puututtava käsittelemällä terveyteen vaikuttavaa elämäntapaa ja sosiaalisia ja ympäristötekijöitä, mukaan luettuna puuttuminen

tautien syihin ottamalla terveysnäkökohdat huomioon kaikilla politiikanaloilla. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Vähentää lapsi- ja äitikuolleisuutta ja varmistaa yleismaailmallinen seksuaali- ja lisääntymisterveys ja siihen liittyvät oikeudet
- Vähentää tarttuvien ja muiden tautien taakkaa
- Saavuttaa tosiasiallinen ja tasavertainen laadukkaiden terveyspalvelujen yleinen kattavuus kaikille, mukaan luettuina heikoimmassa asemassa olevat ryhmät kuten vammaiset ja vanhukset
- Varmistaa, että kukaan ei joudu äärimmäiseen köyhyyteen tai jää sinne terveydenhoitomenojen vuoksi.

Koulutus

Jokaisen lapsen, nuoren ja aikuisen pääsy laadukkaaseen koulutukseen on perusoikeus ja ennakkoedellytys sukupolvesta toiseen siirtyvän köyhyyden kierteen katkaisemiselle ja välttämätöntä aktiiviselle kansalaisuudelle ja tietämykseen perustuvalle innovatiiviselle yhteiskunnalle. Keskeisiä haasteita on se, miten voidaan varmistaa tasavertainen pääsy kaikille koulutuksen tasoille, koulutuksen suorittaminen ja koulutuksen laadun parantaminen elinikäisen oppimisen näkökulmasta. Lisäksi ammatillinen koulutus ja ammattitaito ovat ratkaisevia tekijöitä, jotka valmistavat nuoria ja aikuisia työmarkkinoille. Haasteena on edelleen syrjäytyneiden, myös konfliktien uhrien, saavuttaminen sekä sukupuolten eriarvoisuuden kaventaminen ja lukutaidon turvaaminen kaikissa maissa. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Varmistaa sekä pojille että tytöille pääsy koko perusasteen laadukkaaseen koulutukseen ja varmistaa sen suorittaminen ylemmän perusasteen loppuun asti
- Turvata kaikille kattavat, siirrettävät ja tekniset taidot yhteiskuntaan osallistumiseksi
- Vähentää lukutaidottomuutta aikuisväestön keskuudessa
- Poistaa eriarvoisuus koulutuksessa toteuttamalla erityistoimenpiteitä vähäosaisten ja syrjintävaarassa olevien ryhmien saavuttamiseksi, mukaan luettuina vammaiset, etniset vähemmistöt, siirtolaiset ja pakolaiset
- Lujittaa koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin sekä tietämyksen luomisen ja jakamisen välisiä yhteyksiä.

Sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen

Sukupuolten tasa-arvo, naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja naisten ja tyttöjen täysimittaiset oikeudet kaikissa maissa ovat välttämättömiä edellytyksiä kestävälle kehitykselle, köyhyyden poistamiselle ja vuosituhattavoitteiden täydentämiselle. Keskeisiä kysymyksiä ovat korkeatasoisen poliittisen sitoutumisen ylläpitäminen ja sen tunnustaminen, että sukupuolten tasa-arvon saavuttaminen, naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja tyttöjen ihmisoikeuksien toteuttaminen on yleismaailmallinen velvollisuus; oikeusvaltion, demokratian ja hyvän hallintotavan lujittaminen sekä investointien lisääminen sukupuolten tasa-arvon ja naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen toteuttamiseen. Sukupuolittain jaoteltujen tietojen kerääminen edistää sukupuolten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisen tavoitetta. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Ehkäistä ja lopettaa kaikenlainen naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta

- Lopettaa kaikenlainen naisten ja tyttöjen syrjintä
- Lisätä naisten edustusta, osallistumista ja johtajuutta päätöksenteossa kaikilla tasoilla ja elämänaloilla
- Varmistaa naisten ja tyttöjen yleismaailmallinen ja tasavertainen välttämättömien palvelujen saanti
- Kaventaa sukupuolten välisiä palkkaeroja julkisella ja yksityisellä sektorilla ja viime kädessä poistaa ne.

Vesi ja viemäröinti

Kehyksellä on tarpeen edistää turvallisen juomaveden ja viemäröinnin saatavuutta, yhdennettyä vesihuoltoa, vesitehokkuus mukaan luettuna, ilmastonmuutoksen ja vedenpuutteen asettamien haasteiden hallitsemiseksi. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Mahdollistaa yleismaailmallinen turvallisen juomaveden saatavuus
- Mahdollistaa yleismaailmalliset viemäröinti- ja hygieniaolot
- Parantaa yhdennettyä vesivarojen hoitoa
- Parantaa vesitehokkuutta kaikilla aloilla
- Parantaa veden laatua ja vähentää saastumista.

Kestävä energia

Siirtyminen vähähiilisiin ja kestäviin energiajärjestelmiin voi tuottaa valtavaa edistystä köyhyyden poistamisessa ja kestävän kehityksen turvaamisessa. Lisäksi se on keskeinen tekijä yrityksissä hillitä ilmastonmuutosta. Keskeisiä haasteita ovat puhtaan, edullisen ja kestävän energian saanti, energiatehokkuuden parantaminen, kestokykyinen infrastruktuuri ja uusiutuvien energialähteiden osuuden lisääminen energiavalikoimassa (kestävän energian tuomista kaikkien ulottuville koskevan aloitteen mukaisesti). Tärkeää on myös puuttua haitallisiin polttoainetukiin, jotka eivät tue köyhimpiä, mutta pitävät yllä kestämättömiä energiajärjestelmiä. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Varmistaa nykyaikaisten energiapalvelujen yleinen saatavuus
- Nopeuttaa energiatehokkuuden parantamista maailmanlaajuisesti
- Lisätä uusiutuvan energian osuutta maailmanlaajuisessa energiavalikoimassa
- Luopua vähitellen haitallisista fossiilisten polttoaineiden tuista.

Täysi ja tuottava työllisyys ja ihmisarvoinen työ kaikille

Työpaikat ovat köyhyyden torjunnassa välttämättömiä ja auttavat edistämään tasa-arvoa, oikeudenmukaisuutta, oikeutta, rauhaa ja turvallisuutta. Ihmisarvoisten työpaikkojen luominen, erityisesti pitkän aikavälin kehitystä silmällä pitäen, tukee kasvua. Keskeisiä haasteita ovat työttömyys, erityisesti nuorten, iäkkäiden ja vammaisten työttömyys, sekä virallisen ja epävirallisen työn laatu. Laadulla tarkoitetaan palkkaa, työoloja, työterveyttä ja -turvallisuutta ja sosiaaliturvaa sekä tarvetta luoda ihmisarvoisia ja ympäristöystävällisiä työpaikkoja. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Lisätä ihmisarvoisten työpaikkojen määrää ja kestävää toimeentuloa, myös nuorten, iäkkäiden, naisten ja syrjintävaarassa olevien ryhmien tapauksessa

- Lisätä tuottavan ja ihmisarvoisen työn osuutta kokonaistyöllisyydestä ihmisarvoista työtä koskevan ohjelman tavoitteiden mukaisesti.
- Lisätä sosiaalisen perusturvan kattavuutta ja korottaa vähitellen sosiaaliturvan tasoa
- Suojata siirtotyöläisten ja kotiseudultaan lähtemään joutuneiden henkilöiden oikeudet kansainvälisen työjärjestön (ILO) normien ja vaatimusten mukaisesti.

Osallistava ja kestävä kasvu;

Köyhyyden vähentäminen ja hyvinvoinnin jakaminen kaikille pitkällä aikavälillä edellyttävät osallistavaa ja kestävää kasvua. Kasvun olisi luotava ihmisarvoisia työpaikkoja, tapahduttava resurssitehokkaasti ja maapallon sietokyvyn rajoissa sekä tuettava ponnistuksia ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Keskeisiä haasteita on yrittäjyydelle, liiketoiminnalle, kaupalle, investoinneille ja innovaatioille suotuisan ympäristön edistäminen, mukaan luettuina lakisääteiset ja tehokkaat verojärjestelmät, julkiset investoinnit, markkinoille pääsy ja rahoituksen saatavuus sekä uuden teknologian edistäminen. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Edistää talouden rakennemuutosta ja innovaatioille, yrittäjyydelle, liiketoiminnalle ja kaupankäynnille suotuisaa toimintaympäristöä
- Varmistaa pääsy markkinoille, rahoituksen saatavuus ja tieto- ja viestintäteknologian ja -verkkojen saavutettavuus.
- Edistää julkisia investointeja kestokykyiseen infrastruktuuriin
- Helpottaa turvallista, hallittua ja laillista maahanmuuttoa tehostamalla kansainvälistä yhteistyötä
- Antaa vähiten kehittyneistä maista peräisin oleville tuotteille tulli- ja kiintiövapaa markkinoille pääsy.

Kestävät kaupungit ja asuinyhdyskunnat

Yhä kaupungistuvammassa maailmassa kaupungit asettavat kestävälle kehitykselle huomattavia haasteita. Tarvitaan kestäviä suunnittelu- ja kehitysprosesseja ja niitä helpottamaan tehokkaasti toimivat julkiset viranomaiset. Tähän sisältyy katastrofiriskien vähentämistä ja hallintaa sekä kaupunkien kanssa vuorovaikutuksessa olevia maaseutualueita koskevia suunnittelu- ja täytäntöönpanotoimia. Keskeisiä toimenpiteitä ovat slummiasutuksen vähentäminen, ilmansaasteiden torjuminen, kestokykyisen infrastruktuurin ja asuntojen rakentaminen sekä jätehuollon parantaminen. Kestävän kaupunkisuunnittelun ja hallintotapojen parantaminen edellyttää demokraattista, läpinäkyvää ja vastuullista päätöksentekoa. Välttämätöntä on myös kestävä liikenne sekä kaupungeissa että maaseudulla. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Parantaa turvallisen ja kestävän liikenteen saavutettavuutta, edullinen julkinen liikenne mukaan luettuna
- Vähentää slummiasutusta varmistamalla turvallinen, edullinen ja kestokykyinen asuntokanta ja maanomistusoikeuden turvaaminen
- Parantaa esteettömien kaupunkien ja maankäytön suunnittelua ja täytäntöönpanoa
- Parantaa ilman laatua.

Kestävä kulutus ja tuotanto

Nykyiset tuotanto- ja kulutustottumukset eivät ole kestäviä. Kulutuksen osalta keskeisiä toimia ovat energia- ja resurssitehokkaiden ja ympäristömyönteisten tuotteiden edistäminen, haitallisten tukien asteittainen poistaminen ja kestävät hankinnat. Tuotantoon liittyviä kysymyksiä ovat innovatiivinen ja resurssitehokas tuotanto, yritysten kestävyysraportointi, tuotteiden elinkaariarviointi, kestävä rakentaminen, jätehuolto ja kemikaalihallinta sekä ekoyrittäjyyden ja ekoinnovoinnin edistäminen. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Vähentää, käyttää uudelleen ja kierrättää jätteitä
- Parantaa resurssituottavuutta
- Vähentää kulutuksen ympäristövaikutuksia
- Varmistaa kemikaalien asianmukaisen hallinta koko niiden elinkaaren ajan
- Vaaralliset kemikaalit: vähentää ihmisten altistumista ja kemikaalien pääsyä ympäristöön
- Parantaa yritysten, tuotteiden ja palvelujen kestävyyssuoritusta

Meret ja valtameret

Valtamerien kestävästä hallinnosta on ihmiskunnalle taloudellista ja sosiaalista hyötyä. Keskeinen asema on annettava valtamerien tilasta huolehtimiselle soveltamalla kaikkeen valtameriin vaikuttavaan ihmisen toimintaan ekosysteemiperustaista lähestymistapaa ja noudattamalla ennalta varautumisen periaatetta sekä edistettävä kestävää kalastusta. Haasteita asettavat meriympäristön pilaantuminen, happamoituminen, veden pinnan kohoaminen, alueellisten hallintovälineiden käyttöönotto esimerkiksi suojelluilla merialueilla – myös kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla – sekä ylikapasiteetti, laiton, sääntelemätön ja ilmoittamaton kalastus, epäsuotavien ekosysteemien ja ympäristövaikutusten käsittely ja pienimuotoisen kotitarvekalastuksen harjoittamismahdollisuudet ja markkinoillepääsy. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Suojella ja säilyttää valtamerien terveyttä ja pitää yllä merien biologista monimuotoisuutta lieventämällä ihmisen toiminnan vaikutuksia
- Turvata kestävä kalastus (terveet kalakannat)
- Turvata pienimuotoisen kotitarvekalastuksen harjoittaminen paikallisella, alueellisella ja maailmanlaajuisella tasolla
- Torjua meriympäristön pilaantumista ja merten roskaantumista, myös silloin kun se tapahtuu maalta käsin.

Biologinen monimuotoisuus ja metsätalous

Biologinen monimuotoisuus on keskeinen osa maapallon elämää ylläpitävässä järjestelmässä, ja sitä uhkaa erityisesti ilmastonmuutos. Luontotyyppien ja uhanalaisten lajien häviämistä (myös luonnonvaraisten lajien laittoman kaupan ja salametsästyksen seurauksena) on hillittävä ja biologinen monimuotoisuus valtavirtaistettava keskeisiin politiikan aloihin (maatalous ja kalastus mukaan lukien). Metsien maailmanlaajuinen häviämissuuntaus on katkaistava, aarniometsien häviäminen pysäytettävä sekä laittomat hakkuut ja niistä saatavan puutavaran kauppa estettävä. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Suojella ja ennallistaa tärkeitä palveluja tuottavia ekosysteemejä
- Ehkäistä tunnettujen uhanalaisten lajien häviämistä ja parantaa suojelutilannetta
- Vähentää kaikkien luontotyyppien häviämistä, rappeutumista ja pirstoutumista

- Vähentää metsäkatoa ja metsien rappeutumista kestävällä metsänhoidolla
- Vähentää luonnonvaraisten lajien ja puutavaran laitonta kauppaa.

Maaperän huonontuminen, mukaan luettuna aavikoituminen ja kuivuus

Maaperän huonontuminen, aavikoituminen ja kuivuus mukaan lukien, ovat vakavia maailmanlaajuisia huolenaiheita, joita ilmastonmuutos kärjistää. Tärkein tavoite on saavuttaa maaperän huonontumisen kannalta neutraali maailma. Tämä edellyttää maan luonnonpääoman häviämisen hidastamista, hallintotapojen parantamista (mukaan lukien maan saatavuus ja maanomistus) ja kestokyvyn lisäämistä. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Siirtyä kohti maaperän huonontumisen kannalta neutraalia maailmaa
- Suojella maaperää
- Ehkäistä ja torjua kuivuutta

Ihmisoikeudet, oikeusvaltioperiaate, hyvä hallintotapa ja toimivat instituutiot

Oikeuksiin perustuvalla lähestymistavalla, joka käsittää kaikki ihmisoikeudet, voidaan ratkaisevasti edistää hallintotapojen laadun parantamista, eriarvoisuuden ja syrjäytymisen vähentämistä sekä toimien ja tavoitteiden toteuttamista osallistumisen, läpinäkyvyyden ja vastuullisuuden hengessä. Keskeisiä vaatimuksia ovat sellaisten osallistumiseen perustuvien poliittisten järjestelmien lujittaminen, joissa ihmisillä – erityisesti syrjäytyneillä ja heikoimmassa asemassa olevilla ihmisryhmillä – on sananvaltaa heitä koskevissa poliittisissa valinnoissa ja päätöksenteossa, sekä sen varmistaminen, että vastuulliset tahot voidaan myös saada vastuuseen. Nykyisessä yhteenkietoutuneessa maailmassa tällainen lähestymistapa on entistäkin tärkeämpi. Se auttaa ihmisiä rakentamaan elämäänsä, hyödyntämään taloudellisia mahdollisuuksia ja siten osallistumaan tuottavasti ja rauhanomaisesti poliittiseen ja talous- ja yhteiskuntaelämään. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Varmistaa vapaa ja universaali väestörekisterin pito ja parantaa väestötilastojärjestelmiä
- Varmistaa sananvapaus ja yhdistymisvapaus sekä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun, rauhanomaisen kokoontumisen ja mielekkään julkisen osallistumisen vapaus
- Varmistaa läpinäkyvyys ja yleisön oikeus saada tietoa, viranomaistietoja sekä oikeus seurata riippumatonta viestintää ja pääsy avoimeen internetiin
- Hyväksyä asianmukainen oikeudellinen kehys heikoimmassa asemassa olevien ryhmien ja yksilöiden suojelemiseksi, mukaan luettuina pakolaiset ja kotimaansa sisällä siirtymään joutuneet henkilöt
- Varmistaa asianmukaisen oikeudellisen kehyksen ja kansallisten poliitikkojen hyväksyminen ja täytäntöönpano korruption vähentämiseksi
- Varmistaa oikeuslaitosten avoimuus, puolueettomuus ja riippumattomuus sekä oikeus puolueettomaan menettelyyn.

Rauhanomaiset yhteiskunnat

Rauha on ennakkoedellytys kestävälle kehitykselle ja köyhyyden poistamiselle pysyvästi. Konfliktien ja väkivallan perimmäiset syyt liittyvät läheisesti huonoon hallintoon, poliittiseen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, eriarvoisuuteen, korruptioon ja peruspalvelujen puuttumiseen. Tärkeimpiin tavoitteisiin kuuluvat väkivallan ja väkivaltaisten kuolemien vähentäminen ja valtioiden rajat ylittäviin uhkiin kuten järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja laittomaan

kauppaan puuttuminen. Ratkaisevassa asemassa näihin haasteisiin vastaamiseksi on tarvittavien instituutioiden perustaminen. Mahdollisia tavoiteaiheita voisivat olla:

- Vähentää väkivaltaisia kuolemia ja väkivallan uhrien määrää
- Parantaa poliittisten instituutioiden, oikeuslaitosten ja turvallisuuselinten valmiuksia, ammattimaisuutta ja vastuullisuutta
- Vähentää pienaseiden ja tappavien aseiden laittomia virtoja
- Vähentää kansainvälistä järjestäytynyttä rikollisuutta, mukaan luettuna laittomat rahavirrat ja laiton kauppa huumausaineilla, ihmisillä, luonnonvaraisilla lajeilla ja luonnonvaroilla.

Vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä on tarpeen ottaa huomioon myös monialaisia kysymyksiä kuten ilmastonmuutos, katastrofit ja niiden sietokyky, väestödynamiikka ja muuttoliike. Kaikilla näistä voi olla merkittävää vaikutusta talouteen sekä kansalaisten hyvinvointiin ja turvallisuuteen. Sen vuoksi ne on syytä ottaa kehyksessä huomioon tavalla, joka ei toista kansainvälisiä prosesseja ja sopimuksia tai puutu niihin. Tällainen valtavirtaistaminen on otettu huomioon edellä esitetyissä tavoiteaiheissa, joilla vastataan näihin kriittisiin kysymyksiin.

Ilmastonmuutoksen osalta kehykseen olisi sisällytettävä tarvittavat toimet muutoksen torjumiseksi. Tämä koskee erityisesti sellaisia toimia, jotka eivät kuulu ilmastonmuutosta koskevan YK:n puitesopimuksen (UNFCCC) prosessiin. Näin ollen vuoden 2015 jälkeiset mahdolliset painopistealueet ja tavoitteet olisi suunniteltava niin, että niillä tuetaan ilmastonmuutoksen torjumista ja mukautumistoimia.

Liitteessä esitetään yhteenveto tavoiteaiheista ja kuhunkin tavoitteeseen liittyvistä keskeisistä tekijöistä.

3. Tavoitteiden hahmottelu ja keskinäisten sidonnaisuuksien käsittely

Edellä kuvaillaan painopistealueita ja tavoiteaiheita, joita pidetään tärkeinä vuoden 2015 jälkeisten muutostavoitteiden kannalta. Konkreettisia tavoitteita muotoiltaessa on otettava huomioon eräitä kriteerejä:

Tavoitteiden olisi oltava tarkasti määriteltyjä, mitattavissa ja toteutettavissa olevia, relevantteja ja ajallisesti määrättyjä (siis SMART eli *specific, measurable, achievable, relevant and time-bound*). Niiden olisi perustuttava näyttöön ja tietoon, jota on saatavilla tai todennäköisesti tulossa saataville lähitulevaisuudessa, sekä indikaattoreihin, jotka mahdollistavat edistymisen kvantifioinnin ja esittämisen konkreettisina lukuina, aikajanoina ja prosenttiosuuksina. Tavoitteissa kiteytyvät keskeiset painopistealat, mutta eräitä täytäntöönpanoon liittyviä yksityiskohtia olisi ilmaistava indikaattoreilla, jotka mahdollistavat edistymisen mittaamisen. Kompromisseja on tehtävä kattavuuden ja poliittisen ja toiminnallisen vaikuttavuuden välillä. Näin olleen joissakin tapauksissa tavoitteiden pitää edustaa kriittisimpien kysymysten osalta likiarvoja.

Tavoitteista olisi tehtävä yleismaailmallisesti kattavia siten, että niitä voidaan soveltaa erilaisissa olosuhteissa eri tavoin, esimerkiksi käyttämällä erilaisia aikatauluja tai toteutustapoja. Jotkin tavoitteet tai niiden jotkin osat voivat soveltua paremmin tietynlaiseen tilanteeseen. Tätä varten voidaan kehittää asianmukainen valikoima indikaattoreita. Tarkoitus ei ole, että valtiot valitsevat tavoitteista vain oman mielensä mukaisia, sillä on voitava myös varmistaa eri maiden yhdistettyjen toimien riittävyys maailmanlaajuisten päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiseksi ja siten mahdollisimman hyvä edistyminen kussakin maassa sen

omien valmiuksien mukaisesti. Tavoitteita olisi sovellettava pääasiassa valtioihin, mutta niiden saavuttaminen vaatii toimia myös sidosryhmiltä.

Lisäksi tavoitteiden olisi heijastettava vuoden 2015 jälkeisen kehyksen eri alueiden välisiä moninaisia sidonnaisuuksia. Sidonnaisuuksien tunnistaminen ja käsittely on tarpeen, jotta voidaan välttää siiloutuminen ja varmistaa tasapainoinen edistyminen kestävän kehityksen kolmessa ulottuvuudessa. Koska jokainen painopistealue on sidoksissa lähes kaikkiin muihin alueisiin, sitoutuminen tavoitteiden tasolla on tarpeen, jotta kaikki sidokset voidaan kattaa mielekkäästi ja toiminnallisesti.

Tietyillä painopistealueilla (esim. turvallisen juomaveden saatavuus ja pääsy viemäröinnin piiriin) kehitettävillä tavoitteilla on välitöntä merkitystä muilla painopistealueilla (esim. terveys). Tämä tarkoittaa, että kunkin päämäärän osalta yksilöityjen ydintavoitteiden lisäksi vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä olisi korostettava ristiinviittauksia johdonmukaisesti. Esimerkiksi elintarviketurvaa, ravitsemusta ja kestävää maataloutta koskevaan päämäärään olisi valittujen päätavoitteiden lisäksi sisällyttävä viittauksia muihin tavoitteisiin kuten vesitehokkuus, maaperän huonontuminen, sukupuolten tasa-arvo ja hallintotavat.

4. PAINOPISTEALUEIDEN MAHDOLLINEN RYHMITTÄMINEN

EU:ssa on keskitytty aluksi yksilöimään painopistealueita ja niihin liittyviä tavoiteaiheita. Jotta voitaisiin mahdollistaa edistyminen kohti rajattua päämääräjoukkoa siten kuin EU:ssa ja YK:ssa on sovittu, seuraavassa vaiheessa on tarpeen ryhmittää painopistealueita. Tärkeimpänä ryhmittelykriteerinä olisi pidettävä painopistealueiden ja niihin liittyvien tavoiteaiheiden voimakkaita keskinäisiä sidonnaisuuksia, pitäen mielessä niiden vaikutus köyhyyden poistamiseen ja kestävään kehitykseen. Näiden monien keskinäisten sidonnaisuuksien tunnustaminen vuoden 2015 jälkeisessä kehyksessä voisi auttaa lisäämään joustavuutta pyrittäessä yhdessä saavuttamaan yhteisymmärrys rajallisesta joukosta päämääriä.

Ryhmittäminen tällä perusteella voi tarkoittaa esimerkiksi osallistavan kestävän kehityksen yhdistämistä työllisyyteen, biologisen monimuotoisuuden ja metsätalouden yhdistämistä maaperän huononemiseen ja kuivuuteen sekä kestävien kaupunkien valtavirtaistamista koko kehyksessä.

5. UUSI MAAILMANLAAJUINEN KUMPPANUUS

Uuden vahvemman maailmanlaajuisen kumppanuuden olisi oltava osallistava ja saatava kaikki maat ja sidosryhmät toteuttamaan toimia kaikilla tasoilla, mukaan luettuina yksityinen sektori, kansalaisyhteiskunta, tiede- ja tutkimuslaitokset, kansanedustuslaitokset ja paikallisviranomaiset. EU:n olisi säilytettävä asemansa yhtenä toimien alkuun saattajana sisäisesti ja maailmanlaajuisesti. Se onkin toistuvasti ilmaissut tukensa uudelle maailmanlaajuiselle kumppanuudelle.

Ensiksi tarvitaan arvio siitä, mitkä keskeiset toimenpiteet kannustavat edistymään kohti päämäärien ja tavoitteiden saavuttamista, ja toiseksi keskustelua siitä, miten voidaan varmistaa, että nämä keskeiset toimenpiteet saavat asianmukaista huomiota sekä kotimaassa että kansainvälisesti. Yksi esimerkki ratkaisevasta kysymyksestä on suotuisa toimintaympäristö, jota tukee terve ja johdonmukainen politiikka sekä kotimaisella että kansainvälisellä tasolla.

Suotuisa toimintaympäristö

EU on edelleen sitoutunut varmistamaan kehityspolitiikan paremman johdonmukaisuuden ottamalla huomioon kehitystavoitteet kaikessa politiikassa, jolla on todennäköisesti vaikutusta kehitysmaihin. Kaikkia yhteistyökumppaneita teollisuusmaissa ja kehitysmaissa kannustetaan edistämään politiikan johdonmukaisuutta ja tarkastelemaan tarvittaessa politiikkaansa varmistaakseen, että se on johdonmukaista köyhyyden poistamiseksi ja kestävän kehityksen edistämiseksi toteutettavien toimien kanssa, mikä on tärkeä osatekijä maailmanlaajuisen kehyksen täytäntöönpanossa.

Sen lisäksi, että EU on yksi maailman avoimimmista markkinoista kehitysmaiden tuonnille, se myös edistää vastuullista, kestävää ja läpinäkyvämpää luonnonvarojen ja raaka-aineiden hankintaa, kauppaa ja käyttöä. EU hyväksyi kesäkuussa 2013 läpinäkyvyyttä ja vastuullisuutta koskevaa lainsäädäntöä, joka velvoittaa suuret kaivannais- ja metsäteollisuuden yritykset ilmoittamaan hallituksille suoritetut maksut maakohtaisesti. Tämä lainsäädäntö tarjoaa EU:lle ja kehitysmaille tehokkaan välineen korruption torjuntaan, mistä pitäisi puolestaan olla tuloksena kotimaisten resurssien parempi saatavuus kehitystä varten. Lisäksi äskettäin on annettu ehdotus, joka koskee yhdennettyä lähestymistapaa vastuulliseen mineraalien hankintaan konflikti- ja riskialueilta.

Toinen esimerkki kehityspolitiikan paremmasta johdonmukaisuudesta on uusi maailmanlaajuinen yhteistyökumppanuus, jonka odotetaan edistävän valtioiden ja muiden tärkeiden sidosryhmien tehostettua vuoropuhelua ja yhteisyötä sellaisen suotuisan toimintaympäristön luomiseksi, joka edistää kansainvälisen muuttoliikkeen hyödyllistä vaikutusta inhimilliseen kehitykseen esimerkiksi vähentämällä muuttoliikkeen ja rahansiirtojen kustannuksia tai torjumalla siirtolaisten syrjintää. EU jatkaa toimiaan yhteistyökumppanuuksien luomiseksi kehitysmaiden kanssa maksimoidakseen muuttoliikkeen vaikutukset kehitykseen osana maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevaa kokonaisvaltaista lähestymistapaa.

Vakaan sisäpolitiikan ja uudistusten yhteydessä kaupankäynnillä ja kaupan avoimuudella on keskeistä merkitystä köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen kannalta. On syytä korostaa Maailman kauppajärjestössä (WTO) vahvistetun sääntöpohjaisen järjestelmän arvoa tässä suhteessa. EU jatkaa aloitteitaan köyhimpien maiden markkinaintegraation tukemiseksi kohdennetuilla toimilla, joita ovat esimerkiksi yleinen tullietuusjärjestelmä, mukaan luettuna "Kaikki paitsi aseet" -aloite ja kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa edistävä erityinen kannustusmenettely (GSP+), kauppaa tukeva kehitysyhteistyö sekä kahdenväliset ja alueelliset kauppasopimukset. EU kannustaa myös yhteistyökumppaneitaan, erityisesti kehittyneitä ja edistyneitä kehittyviä talouksia, myöntämään vähiten kehittyneiden maiden tuotteille tulliton ja kiintiötön markkinoille pääsy. Maailmanlaajuisessa kumppanuudessa olisi tunnustettava, että on tärkeää poistaa esteitä pohjoinen-etelä- ja etelä-etelä- kaupalta sekä alueelliselta kaupalta, jotka ovat kaikki yhtä merkityksellisiä intergoitumiselle maailmanlaajuiseen talouteen. Tässä suhteessa olisi edistettävä parempaa läpinäkyvyyttä, joka perustuu kattavien tilastotietojen saatavuuteen.

Tiede, teknologia ja innovointi sekä valmiuksien kehittäminen olisi otettava huomioon kehityksen vauhdittajina vuoden 2015 jälkeisellä asialistalla, jonka keskeisiä osatekijöitä ovat tiedon luomiseen ja levittämiseen tähtäävät toimintaperiaatteet. EU tukee yhdennettyä ja tehokasta lähestymistapaa tieteeseen, teknologiaan ja innovointiin Eurooppa 2020 -strategian vision mukaisesti. Kansainvälisellä tasolla EU:n ja sen kansainvälisten kumppanien yhteistyötä tutkimuksen ja innovoinnin alalla tuetaan EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmalla "Horisontti 2020". Tiedettä, teknologiaa ja innovointia koskevien valmiuksien kehittäminen on tärkeää. EU on kannustanut ympäristön kannalta kestävän puhtaan

teknologian kehittämistä ja siirtämistä vähentämällä kaupan esteitä ja toteuttamalla aloitteita sekä edistämällä tieteellistä ja teknologista yhteistyötä ja valmiuksien kehittämistä. Toimien päällekkäisyyksien välttämiseksi on aiheellista tukeutua laajasti saatavilla oleviin nykyisiin mekanismeihin. Valmiuksien kehittäminen on tieteen, teknologian ja innovoinnin ohella keskeinen ala olemassa olevan tietämyksen hyödyntämisen kannalta sekä sen varmistamiseksi, että edistyminen kohti vuoden 2015 jälkeisiä päämääriä tapahtuu kestävällä tavalla. YK:n ympäristöohjelman (UNEP) hallintoneuvoston vuonna 2005 hyväksymä ympäristöteknologian teknistä tukea ja valmiuksien parantamista koskeva Balin strateginen suunnitelma on yksi tärkeä tekijä, jota olisi syytä tarkastella yksityiskohtaisemmin.

Tarvittavan rahoituksen löytäminen

Keskeisen tärkeää on myös pystyä hankkimaan tarvittava rahoitus. Maailman nykyisessä haasteellisessa toimintaympäristössä on tarpeen käyttää täysimääräisesti kaikki saatavilla olevat resurssit (kotimaiset, ulkomaiset, julkiset ja yksityiset). Kansalliset hallitukset ovat kansallista politiikkaa toteuttamalla ensi sijassa vastuussa resurssien hankkimisesta ja parhaasta mahdollisesta käytöstä. EU on valmis tukemaan eniten tukea tarvitsevia valtioita. Tässä yhteydessä se tunnustaa julkisen kehitysavun keskeisen merkityksen ja on vahvistanut sitoumuksensa saavuttaa 0,7 prosentin tavoite vuoteen 2015 mennessä.

Vuoden 2015 jälkeisen kehyksen rahoitusta koskevan keskustelun kehittyessä tarvitaan kattavaa ja yhdennettyä lähestymistapaa köyhyyden poistamisen ja kestävän kehityksen rahoittamiseen, kuten todettiin vuonna 2013 annetussa tiedonannossa ja siihen liittyvissä neuvoston päätelmissä. Ratkaisevia tässä suhteessa ovat seuraavat tekijät:

- Kotimaisen rahoituksen saanti on tärkein keino rahoittaa poliittisten päämäärien saavuttamista. Veropolitiikan ja hallinnon lujittaminen, laittomien rahavirtojen ja korruption torjunta sekä luonnonvarojen hoidon tehostaminen olisi asetettava tärkeysjärjestyksessä etusijalle.
- Jos kotimainen rahoitus ei riitä, sitä on edelleenkin erityisen tärkeää täydentää kansainvälisellä julkisella rahoituksella, joka voi auttaa myös lisävarojen ja asianmukaisimpien investointien hankinnassa. Julkisen kehitysavun katalyyttipotentiaalia olisi hyödynnettävä paremmin esimerkiksi yhdistämisen avulla.
- Yksityinen sektori on edelleen osallistavan ja kestävän kasvun merkittävin edistäjä. Hallitusten olisi hyödynnettävä täysimääräisesti yksityisen sektorin tarjoamat mahdollisuudet sekä kotimaassa että kansainvälisesti, mukaan lukien sääntelyyn perustuvan ja toiminnallisen vipuvaikutuksen paras mahdollinen käyttö julkisten päämäärien saavuttamisen edistämiseksi.

Uuden maailmanlaajuisen kumppanuuden puitteissa rahoituksesta käytävän keskustelun olisi perustuttava kestävän kehityksen rahoituksen asiantuntijoiden hallitustenvälisen asiantuntijakomitean työhön, johon liittyy läheisesti seuraavan kehitysrahoituskonferenssin valmistelu, ja siinä olisi otettava huomioon asiaan liittyvät prosessit, joita on käynnissä muilla foorumeilla, kuten ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja (Hyogon toimintaohjelman jälkeisen) katastrofiriskin vähentämistä koskevan vuoden 2015 jälkeisen kansainvälisen kehyksen yhteydessä, sekä varmistettava johdonmukaisuus suhteessa niihin.

Kehitysavun tuloksellisuutta käsittelevässä neljännessä korkean tason foorumissa Busanissa vuonna 2011 ja maailmanlaajuisen kumppanuuden ensimmäisessä korkean tason kokouksessa vuonna 2014 tehtyjen sitoumusten olisi muodostettava perusta toimivalle kehitysyhteistyölle vuoden 2015 jälkeen. Busanin periaatteet, joilla on merkitystä myös muiden kuin perinteisten

avunantajien kannalta, johtavat tehokkaampiin kehitystuloksiin. EU jatkaa politiikkaansa lisätäkseen oman kehitysyhteistyönsä vaikutusta ja tehoa.

Edistyksen seuranta ja vastuullisuus

Jotta vuoden 2015 jälkeinen kehys voidaan toteuttaa onnistuneesti, edistyksen seuraamiseksi olisi perustettava vahvat vastuullisuusmekanismit. Niiden keskiössä olisi oltava keskinäinen vastuullisuus kansallisella ja kansainvälisellä tasolla, mukaan lukien vuoden 2015 jälkeisissä päämäärissä ja tavoitteissa edistymisen seuranta. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava myös sitä, miten kansallisten hallitusten toimilla ja rahoituksella, kansainvälisillä toimilla ja yksityisen sektorin osallistumisella on osaltaan edistetty kansallisia ponnistuksia maailmanlaajuisten päämäärien saavuttamiseksi.

Seurantaprosessin on perustuttava vastuullisuuteen kansallisella tasolla ja kansallisten tilastoviranomaisten tuottamiin virallisiin tilastoihin. Kansainvälisellä tasolla keskeisessä asemassa on edistymisen kausittainen korkean tason tarkastelu, myös kestävän kehityksen korkean tason poliittisessa foorumissa (HLPF). Olisi vältettävä päällekkäisyys muiden kansainvälisten keskinäisen vastuullisuuden prosessien kuten kehityksen rahoitusprosessin kanssa.

Tärkeää on myös edistymisen kattava vuotuinen seuranta, joka perustuu vuosituhattavoitteiden indikaattoreiden asiantuntijaryhmän työhön. Ratkaisevaa on olemassa olevien tietojen käytön tehostaminen ja sen varmistaminen, että kerätään uutta ja parempaa tietoa hyödyntäen uutta teknologiaa ja uusia ohjelmistoja. Lisätoimien lähtökohtana olisi pidettävä olemassa olevia mekanismeja ja strategiasuunnitelmia, joita ovat esimerkiksi OECD:n Paris 21, tilastoja koskeva Busanin toimintasuunnitelma sekä tilastoinnin kansalliset kehittämisstrategiat (NSDS).

6. SEURAAVAT VAIHEET

Tässä tiedonannossa esitetty lähestymistapa sisältää joukon osatekijöitä, joilla on merkitystä kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän työskentelyn loppuvaiheissa, kestävän kehityksen rahoitusta käsittelevän asiantuntijaryhmän työskentelyssä sekä vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevassa keskustelussa, jota käydään tulevassa YK:n yleiskokouksen 69. istunnossa syyskuusta 2014 alkaen. Lähestymistapa perustuu viime vuonna hyväksyttyihin neuvoston päätelmiin ja tarjoaa neuvostolle perustan EU:n kannan jatkokehittämiseen. Siihen sisältyy tekijöitä, joista voi olla hyötyä keskipitkällä aikavälillä, pitäen mielessä, että EU:n kantaa on jatkokehitettävä avoimen työryhmän ja asiantuntijaryhmän loppukertomusten sekä YK:n pääsihteeristön myöhemmin vuoden 2014 aikana antaman yhteenvetokertomuksen valossa.

EU ja sen jäsenvaltiot ovat edelleen vahvasti sitoutuneita toimimaan aktiivisesti ja rakentavasti keskusteluissa vuoden 2015 jälkeisestä kehyksestä, ja ne osallistuvat painopistealueiden ja -kysymysten hahmotteluun, kun kehyksen määrittely tarkentuu. EU:n kattava kanta voi tarjota tarvittavan perustan kumppanimaiden, sidosryhmien ja kansalaisten tavoittamiselle ja rakentavalle sitouttamiselle.